

Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at han ikke vilde være med til at beskære den allerede i Forvejen knappe Løn. Det er der heller slet ikke Tale om. Flertallet foreslaar oven i Købet at give de to Personer et Tillæg af 200 Kr. hver. Der er altsaa ikke Tale om nogen Beskærelse. Tværtimod, der er Tale om en Forhøjelse af 200 Kr. til en Skriver og til en Anden-Fuldmægtig. Jeg skulde tage meget fejl, om Anden-Fuldmægtigen ikke nok skulde vide at klare sig paa anden Maade. Han maatte vistnok være en meget daarlig Jurist, naar han ikke kunde det i en By som Esbjerg. I øvrigt er Stillingen som Anden-Fuldmægtig en Slags Gennemgangsstilling enten til Stillingen som Første-Fuldmægtig eller som Jurisdiktionschef eller til andre Stillinger. Anden-Fuldmægtigen behøver ikke at leve og dø i samme By. Det er ikke Meningen.

Det ledende Motiv for Udvalget har, som sagt, været, at man saa vidt muligt skulde gøre Ret og Skæl, saa at ingen skulde kunne sige: I den By faa de betydelig højere Løn end vi, da det i saa Tilfælde ikke vilde være mere end rimeligt, at vi efterhaanden forhøjede Lønnen over hele Linien.

Andreasen: Jeg har bedt om Ordet for at motivere, hvorfor min ærede Meningsfælle for Aarhus søndre (Samuelson) og jeg have kunnet tiltræde den af det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) anbefalede Indstilling. Naar jeg ved første Behandling af Forslaget udtalte, at jeg ikke nærrede nogen Frygt for Konsekvenserne af de Lønninger, der var foreslaaede, var Grunden den, at jeg den Gang ikke nærmere kendte de særlige Forhold ved disse Kontorer, som jeg imidlertid senere er bleven oplyst om ved de Indberetninger, som ere tilstillede Udvalget. Jeg vil da sige til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at her kunne vi ikke tale om, hvad der gives eller ikke gives til disse Lønninger, derom vide vi i Realiteten intet, fordi de Indberetninger, vi faa, intet oplyse om, hvad disse Fuldmægtige tjene i deres private Praksis eller som Forvaltere af Auktions- og Skiftevesen eller den Slags. Hvis de Herrer Embedsmænd vilde lægge Kortene paa Bordet og sige: Saa store Indtægter have vi af disse Forretninger, skulde jeg være den sidste til at være med til at nedskrive de Forslag, der fremkomme angaaende Lønningsforhøjelser for Skrivere og Fuldmægtige. Men saa længe man fra

Embedsmændenes Side ikke vil meddele os, hvad der tjenes ved, at de have med Skifte- og Auktionsvesen at gøre — og det er store Summer —, kan jeg ikke være med til Forhøjelser af den Beskaffenhed, som her er foreslaaet.

Alfred Christensen: Jeg skal være den sidste til at benægte Udvalgets Ret til at forlange en Beskæring af de Bevillinger, der ere foreslaaede af Ministeren, hvad enten denne Minister er Justitsminister eller Indenrigsminister. Det har aldrig været min Mening. Det er en Ret, jeg selvfølgelig ikke vil fraskrive hverken mig eller Udvalget eller dette Ting. Men jeg har peget paa, hvorledes vi pleje at bære os ad, og hvad enten den Minister, der fremsætter Forslaget for os, er Indenrigsminister, eller han er Justitsminister, gør det aldeles ikke noget Indtryk paa mig. Han er vedkommende Retsbetjents rette foresatte og den, der indstiller Lønningen og foretager den foregaaende Undersøgelse om Forholdene, hvad enten han kaldes Justitsminister eller Indenrigsminister, og det er i mine Øjne en ren Tilfældighed, at de Folk ere lagte ind under Indenrigsministeriet, thi de ere Retsbetjente lige saavel som en almindelig Birkedommer, og de kunde ligesaa let og maaske med meget større Ret henhøre under Justitsministeriet. Mere bryder jeg mig ikke om at bemærke angaaende denne Ting.

Indenrigsministeren (Berntsen): Uagtet det ikke er noget stort Stridsspørgsmaal, vi her have under Debat, føler jeg mig dog foranlediget til at bringe det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) en Tak, fordi han som Mindretal saa djærvt forsvarede mit Forslag. Men da jeg ser, at af Udvalgets 11 Medlemmer de 10 ere imod Forslaget, som det forelaa fra min Haand, har jeg ikke noget stærkt Haab om, at det ærede Medlem skal kunne redde det. Det drejer sig kun om Lønninger til Anden-Fuldmægtig og en Skriver i Esbjerg; Kontorholdsvederlaget i Aalborg og Helsingør have de ærede Medlemmer enstemmigt tiltraadt. Jeg har foreslaaet, at Anden-Fuldmægtigen i Esbjerg paa Grund af de særlige Forhold der skulde have sin Løn, som nu er 1,000 Kr., forhøjet til 1,500 Kr., og Skriveren, hvis Løn er 600 Kr., skulde have 1,000 Kr. Det ærede Udvalg mener, at det ikke tør gaa saa vidt, men indskrænker sig til at forhøje hver af disse Be-